

[Collet]

vestering og det ene med det andet, sætter man grænsen meget tæt på det, som en enlig mor med 2 børn med skrabet mål skal have mulighed for at klare sig for, og dér må vi nok sige, at vi er klar over, at der har været et radikalt pres. Disse gradueringer – og det mener jeg vi bør se på endnu en gang i udvalget, også ud fra et sagligt hensyn – er ikke hensigtsmæssige, og ordningerne vil ikke få den virkning, som de bør have.

Nu kan man spørge sig selv, hvorfor landbruget og ikke det øvrige erhvervsliv skal have rentesaning. Vi kunne også tænke os parcelhusejerne f. eks. Hvorfor skal de ikke også have rentesaning? Vi skal jo sammenligne med de rigtige her. Det nytter ikke at sammenligne en landbrugsvirksomhed med en parcelhusejer, i hvert fald ikke når vi taler om beskæftigelse, produktion og valutaindtjening, for her skal vi tale om konkurrenceevne.

Det, det drejer sig om her, er, hvordan det danske landbrugs konkurrenceevne er, sammenlignet med konkurrenceevnen i udlandet. De sørgelige udviklingstendenser viser jo, at vi har mistet terræn på konkurrenceevneområdet. Det er sket af de årsager, jeg har nævnt før, nemlig overrente og overbeskatning, begge dele forvoldt af, at tidligere socialdemokratiske regeringer har hærget både landbrugets og landets økonomi ligesom tyren i porcelænsbutikken. Som eksporterhverv må dansk landbrug have samme konkurrencevilkår som udlandet, ellers falder landbrugseksporten, ellers falder produktionen, ellers falder beskæftigelsen i de afledede erhverv, og der er vel ikke noget erhverv, der har større afledet beskæftigelse end landbruget.

Som nævnt er det også nødvendigt, at erhvervsbeskatningen herhjemme indrettes efter niveauet i udlandet. Den danske erhvervsbeskatning er, som jeg har sagt, internationalt set uden lige, og det må vi gøre noget ved. Det gælder landbrugsbedrifternes, landbrugserhvervsvirksomhedernes indkomstbeskatning, det gælder jordskatterne, det gælder formueskatterne, og det gælder de ligningsmæssige fradrag.

I det konservative folkeparti tilslutter vi os begge regeringens lovforslag om rentesaning og gældensbytnings. Vi vil i det konservative folkeparti støtte alle fremtidige forslag fra regeringen, der tilstræber en rente-

skattemæssig ligestilling af dansk landbrug med landbruget i de lande, vi konkurrerer med, med det formål at gøre landbruget til et frit, forretningsmæssigt og selvhjulpet erhverv.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Collets indlæg.

Det ene er om det med tyren og porcelænsbutikken. Jeg var ikke klar over, om det var socialdemokratiet, der var tyren, og landbruget, der var porcelænsbutikken, eller om det var omvendt.

Hr. Collet siger, at socialdemokratiets forslag vil hjælpe lidt – det er vel næsten det venligste, man kan forvente, at en regeringspartipolitiker vil sige om et socialdemokratisk forslag i dag – men det koster ikke en rød øre, så det kan nok ikke bruges. Må jeg spørge det konservative folkeparti: skal lovgivning absolut koste statskassen penge, for at det kan være værdifuldt for det konservative folkeparti at drøfte det herinde? Hvis man kan hjælpe et erhverv, uden at det koster en rød øre – jeg ved i øvrigt ikke, hvad det andet i givet fald vil koste efter en forhandling – er det så egentlig ikke meget fornuftigt?

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Kan man hjælpe et erhverv, uden at det koster statskassen noget? Ja, men det kan man jo ikke, i hvert tilfælde ikke fra statens side. Det, der sker, er, at man siger til erhvervet: hjælp jer selv! Det er det, dette forslag drejer sig om. Det er på markedsvilkår. Det siger man til erhvervet fra socialdemokratiets side. Hjælp jer selv! Det er forslaget i en nøddeskal.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er så tilbage i talerrækken. Hr. Øllgaard.

Øllgaard (V):

Venstres stilling til det vigtigste af de forslag, vi behandler her i dag, nemlig L 5 om rentesaneringsydelsen, er yderst klar, og venstres stilling har været yderst klar længe. Vi